

ning af, at denne Tanke eventuelt kan tages op ad Aare, at Udvalget har tiltraadt Ændringsforslaget.

Saa have vi Ændringsforslagene til § 13. Det første er Forslaget under Nr. 54 om en Understøttelse til Veterinærkonsulent i Hamborg J. Arups Enke og Børn paa 500 Kr. Jeg skal ikke motivere det nærmere, men henvise til Bilagene. Under Nr. 55 og 56 er der ogsaa foreslaaet Understøttelser, den første til Enken efter Plantør ved Husby Plantage, Freuchen, paa 200 Kr. og den anden til Assistent ved Fiskerikontrollen A. P. Trannum. Jeg skal heller ikke omtale disse Ændringsforslag nærmere. Under Nr. 57 er der stillet Forslag om en ændret Affattelse af den Anmærkning, som følger den paagældende Konto, idet det foreslaas, at Kontoen affattes saaledes: „Tilskud til Forrentning af Laan til Anlæg af Mergelbaner m. m. (anslaaet) 8,000 Kr. Laanene ville være at afdrage i højst 10 Aar, dog kunne de optages afdragsfrit, saa længe Arbejdet varer, dog ikke over 5 Aar, hvorefter den nævnte Afdragsperiode begynder. Statens Bidrag udgør 2 pCt. aarlig af det i Overensstemmelse med de gældende Regler til enhver Tid skyldige Laanebeløb.“ Som det maaske vil erindres, blev dette Spørgsmaal omtalt ved anden Behandling, idet vi havde haft et Samraad med Landbrugsministeren om en ændret Form af Anmærkningen. Regelen har nemlig hidtil været den, at Laanene skulle afdrages i højst 10 Aar, og at Statens Bidrag udgør det Beløb, hvormed den for Laanet betingede Rente overstiger 3 pCt. p. a., dog ikke over 2 pCt. p. a. Men dette, at Staten skulde yde indtil 2 pCt. af det, hvormed Renten overstiger 3 pCt., har vi saa godt som alle Tilfælde medført, at Staten er kommen til at yde de fulde 2 pCt., idet de paagældende ingen Interesse have haft i at faa Laanet til en billigere Rente end 5 pCt. Man har derfor ment, at man lige saa godt kunde fastsætte Statens Tilskud til 2 pCt. og lade de paagældende om, til hvilken Rente de kunne faa Laanet, saa ville de selv blive interesserede i, at Laanet blev saa billigt som muligt, idet den billigere Rente bliver en Fordel for de paagældende Laantagere. Og der er ingen Tvivl om, at adskillige lokale Pengeinstitutter ville indrømme en billigere Rente end 5 pCt., da denne billigere Rente netop vil komme Mergelsagen til gode. Statskassen vil efter min Mening ikke tabe noget, i alt Fald ikke noget nævneværdigt, ved den Ændring, her

foreslaas, men den Fordel, der indvindes derved, vil komme Mergelsagen til gode. Endelig har Afdragsretten hidtil haft praktiske Ulemper, som nu ogsaa ved den nye Regel ville blive afhjulpne.

Ændringsforslagene Nr. 58—62 inklusive vedrøre det danske Hedeselskab. Det vil erindres, at Finanslovkommissionen havde foreslaaet forskellige Nedsættelser paa Hedeselskabets Budget, blandt andet havde den foreslaaet, at hele Tilskuddet paa 82,000 Kr. til Smaaplantninger og Hegn blev strøget. Men denne Nedsættelse fremkaldte ikke alene stor Beklagelse fra forskellige Medlemmers Side ved Finanslovens første Behandling, men ogsaa ude i Landet i forskellige Kredse, og man hævder, at det i betænkelig Grad vilde svække Plantningsarbejdet, hvis man fastholdt at stryge hele dette Tilskud. Af de 82,000 Kr. er der hidtil medgaaet omtrent 10,000 Kr. til Vejledning og til Administration. Ministeren foreslaar nu, og det er tiltraadt af Udvalget, at der ydes 40,000 Kr. til Smaaplantninger og Hegn, og det er da en Forudsætning, at hele dette Tilskud ydes som Hjælp til Indkøb af Planter og saaledes, at intet af denne Bevilling medgaar til Administrationen. Til Gengæld er Administrationskontoen, den, der hedder „Fremme af Selskabets almindelige Formaal“, forhøjet med 8,000 Kr. Hele dette Spørgsmaal har dels i adskillige Dagblade og dels i Landbrugets Fagblade været underkastet en livlig Diskussion, i hvilken mange Synsmaader ere gjorte gældende, jeg kan her blandt andet henvise til Artikler af Konsulent Esbjerg i Esbjerg, af Landbrugsskoleforstander Hauch, Asmildkloster, og af Skovrider Dalgas med flere. Konsulent Esbjerg har navnlig gjort gældende, at Tilskuddet burde ydes som en Anerkendelsespræmie for veludført og velplejet Plantning. Han har hævdet, at alt for mange Plantninger nu gaa til Grunde paa Grund af daarlig Plantning og mangelfuld Pasning, og deri har han sikkert Ret. Andre have hævdet, at Administrationen af denne Bevilling burde overgives til Landbrugs- og Husmandsforeningerne, idet man mener, at Administrationen saa vilde blive billigere. Disse Synspunkter er det efter min Mening værd at overveje hver for sig. Imidlertid staar Hedeselskabet nu med sine Plantningsforeninger spredte over hele Jylland særdeles godt rustet til at administrere denne Bevilling, og Finansudvalget har da ment, at det i hvert Fald i Øjeblikket var betænkeligt at føre Administrationen ind i et an-